

Haruald Fran.^{cus} Sandinus Jacobo Facciolato
S. P. D.

Rediunt Patavium Franciscana familia
viro, quosculi mei exemplum dedi, ut
Ferdinando Attonio Dario, Collega tuo
deferret, à quo illud accipies. Eximia tua
erga me humanitati plurimum debere
me fatebor, si minusculum istud tibi
ingratum non accidit, quanquam in-
comum, et inuenustum, quippe quod per
autumnale tempus, cum, dum ociabar
procul à fovensibus studiis, à me con-
ditum est. Caveas, ne quom in omni
elegantiorum doctrinarum genere adeo
excellas, ut conceptam, comprehensamque
animo habeas perfectæ scriptionis ima-
ginem, ac tuis libris minime nobis exhi-
beas, ad eam velis libelli quoque mei
sermonem veluti ad normam dirigere.

Nihil enim dissorum magis. Si secus fece-
 ris, provocabo ad philosophia Aristotelem
 interpretes Arabos, qui praeclara illa
 vocabulorum monstra repererunt, qui
 basium tibi est quosidie pro munere
 tuo colluctandum. Quid? an dubitem,
 quin illi secundum me pronuntiaturi
 sint? Ac tibi sane eorum iudicium
 eo magis perinescendum, quò acius
 ipsam tu bellum indixisti, qui profliga-
 tis eorum dictionibus Tulliano eloquio
 idem, ac ipsi, argumentum pertrahes.
 Accedit, me, quo minus elegantiam lati-
 ni sermonis assequi potuerim, causari
 merito posse forensis barbariem ora-
 tionis, quæ meas quotidie aures
 circumsonat, hæc autem Arabis etiam

accepta referenda est, quorum acuta, et
 exquisita uocabula ad Aristotelem in-
 terpretandum adhibita, Acursius, Bar-
 tolus, Baldus, ceterique, id genus, iuris-
 consulti medium in forum inuexerunt.
 Me igitur hoc etiam nomine hostes
 illi tui vehementer defenderant, quod
 sua imitatore agnoscerent, propa-
 gatoreque eloquentiae. Sed ioci sa-
 tis. Utere quae so, qua soles, in me
 benignitate; in meisque nugis assi-
 mandis, longè plus amoris erga me,
 quam limato, ac perpolito iudicio^{tuo}, lar-
 gianis, etiam, atque etiam rogo. Cura
 ut valeas; et literariam remp: crebro
 aureis tuis orna monumentis. Roma
 v Kal: Decembris (15. 1555. XXVII)

